

Buletyn Rektoratu

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA, 30 CZERWCA 2024r. NR 26 (586)

Św. Brygida nasza patronka

23 lipca obchodzimy święto św. Brygidy – naszej patronki i patronki Europy.

Urodziła się w rodzinie rządcy prowincji szwedzkiej Uppland, ok. roku 1302 w Finstad, w miejscowości położonej niedaleko Uppsali. Jako 15-letnia dziewczyna wyszła za mąż za 18-letniego Ulfa Gudmarssona, który zajmował wysokie stanowiska urzędnicze. Małżeństwo okazało się niezwykle udane i wzorowe. Doczekali się ośmiorga dzieci i nigdy nie zaniedbywali swych obowiązków wychowawczych jako rodzice i pierwsi pedagodzy. Liczne obowiązki rodzicielskie umieli godzić z aktywną działalnością charytatywną, spełnianiem uczynków miłosierdzia. Brygida łączyła codzienne obowiązki z modlitwą, której poświęcała dużo czasu. Została obdarzona niezwykłymi darami nadprzyrodzonymi, zwłaszcza darem wizji. Brygida postanowiła poświęcić się jedności i kształtowaniu chrześcijańskiego oblicza Europy. Wpłynęła na to nie tylko śmierć męża, ale przede wszystkim wizje. Swoją misję prawdziwej „prorokini” ludu, królów, a nawet papieży rozpoczęła od Szwecji. W Sztokholmie upominała dwór króla Magnusa II, zapowiadając nieszczęścia, które wkrótce się spełniły, co potwierdzało wiarygodność jej wizji.

W 1346 r. otrzymała objawienie, dotyczące założenia nowego zakonu w Szwecji. Od króla i jego żony Blanki, otrzymała posiadłość w Vadstena w zatoce jeziora Vaetter, wznosząc klasztor noszący nazwę zakonu Najświętszego Zbawiciela. Zmarła w Rzymie 23 lipca 1373 r., a ciało jej sprowadzono do Vadsteny w Szwecji.

Brygida w ciągu swojego życia czyniła wiele starań dla zjednoczenia Europy i przywrócenia godności papieżowi oraz podzielonemu chrześcijaństwu. Ponadto

św. Brygida odegrała ogromną rolę w historii chrześcijańskiej pobożności, zwłaszcza na drogach mistycyzmu chrześcijańskiego. W wielu dziedzinach kształtowania osobowości chrześcijańskiej i wychowania religijnego odegrała rolę niemal pionierską, choćby wspomnieć o nabożeństwie do Najświętszego Serca Jezusowego.

Brygidę kanonizowano w 1391 r. Jest orędowniczką zbliżenia i pojednania między chrześcijanami - zwłaszcza między katolikami i protestantami.

W TYM TYGODNIU:

I PIĄTEK MIESIĄCA

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 10.30 i 17.30
Adoracja Najświętszego Sakramentu
– godz. 15.00-18.00
Koronka do Bożego Miłosierdzia – godz. 15.00
Sakrament Pokuty i Pojednania godz. 15.00-18.00

I SOBOTA MIESIĄCA

NABOŻEŃSTWO „PIĘCIU SOBÓT
MIESIĄCA”
godz. 10.30 i 17.30
Msza święta wotywna ku czci NMP – godz. 11.00

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA
Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych
Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY
Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Zapraszamy!

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 1 lipca

7:00 † siostra Serafina Gąsiennica-Kościelny
7:30 W intencji Panu Bogu wiadomej
11:00 †† Marian Dawidek (r śm.) oraz jego rodzice
18:00 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Joanny w dniu urodzin oraz dla Jej rodziny.
18:00 † Bożenna Jasińska

WTOREK, 2 lipca

7:00 †† Stanisław (33 r śm.), Cecylia i Jan Kaliszuk, Anna i Władysław Hawryluk, Agnieszka Magier, Anna Oniszczyk
7:00 † Alicja Toruń i zmarli z rodziny Toruń i Ostojadło
7:30 O prawidłowe wyniki badań i opiekę Matki Bożej dla Mai
7:30 W intencji ofiarodawców
11:00 †† Michał Kułakowski(6r śm), Anna Czekierda i zmarli z rodziny
18:00 † Andrzej Mączka
18:00 † Weronika Karasińska (14 r śm.)

ŚRODA, 3 lipca

7:00 † siostra Konsilia Lul
7:30 † Wanda Rolska (100. rocznica urodzin)
11:00 † Małgorzata Twardygroisz (6 m-c)
11:00 † Helena Serwinek
18:00 †† Barbara i Marian Skąleccy

CZWARTEK, 4 lipca

7:00 W intencji doktora Artura Bełzka w podziękowaniu za przeprowadzoną operację z prośbą o Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski dla Niego i rodziny
7:30 † Jacek Płotnicki
8:00 **Msza św. zbiorowa do św. Judy Tadeusza**
11:00 O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Anny i Grzegorza Wallnerów i ich rodziny
18:00 †† Stanisława (k) i Stanisław Suchodolscy, Halina, Janina, Wiesław, Józefa (k), Zdzisław, Jan, Ks. Prałat Waław Chrośniak oraz zmarli z rodziny Budziłów

PIĄTEK, 5 lipca

7:00 O miłosierdzie Boże dla dusz w czyśćcu
7:30 †† Maria (12r śm), Ryszard (43r śm)
11:00 **Msza św. zbiorowa do św. Brygidy**
18:00 †† Dary Młynarczyk, Marek i Waław z rodziny Młynarczyków

SOBOTA, 6 lipca

7:00 Za dusze w czyśćcu cierpiące
7:30 † Edward Rywacki (26 r śm.)
11:00 Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi

11:00 Dziękczynna z okazji 77 urodzin Franciszka z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i potrzebne łaski
18:00 †† Edward i Maria Górniak
18:00 Dziękczynna z okazji urodzin Marii z prośbą o Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej

XIV NIEDZIELA ZWYKŁA, 7 lipca

7:00 †† Marian, Bronisława (k), Jerzy, Stefania (k)
8:00 W intencji Panu Bogu wiadomej
8:00 O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej oraz dary Ducha Św. dla Marty z okazji 18 urodzin
9:30 † Irena Głowacka (1r.)
11:00 †† Anna Chmielewska (3 r śm.), Alfred Wójtowicz
12:00 †† Zmarli z rodziny Budkowskich, Sobieckich, Nowakowskich
13:15 †† Profesorowie lwowscy w 83. rocznicę mordu
16:00 †† Jan(22r śm), Marianna
18:00 Dziękczynna za pomyślne zdanie egzaminów z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Karoliny i Natalii

INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

LIPIEC:

Módlmy się, aby sakrament namaszczenia chorych dał przyjmującym go osobom oraz ich bliskim siłę od Pana, stając się dla wszystkich widocznym znakiem współczucia i nadziei.

SIERPIEŃ:

Módlmy się, aby przywódcy polityczni służyli obywatelom, pracując dla integralnego rozwoju człowieka i dla dobra wspólnego, szczególnie troszcząc się o najuboższych i o tych, którzy stracili pracę.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna 1 x 25,00 zł; 1 x 50,00 zł;

Bezimienna 1 x 100,00 zł, 1 x 200,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną

Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa we wtorek godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

SŁOWO NA NIEDZIELE

Podziwiamy bohaterów dzisiejszej ewangelii: Jaira – jednego z przełożonych synagogi oraz kobietę cierpiącą na krwotok. Zapyta ktoś: za co ich podziwiamy? Słuszne pytanie. Zapewne wielu w pierwszym odruchu powie; za wytrwałe dążenie i poszukiwanie zdrowia dla córki – w przypadku przełożonego synagogi, czy dla siebie – w przypadku schorowanej przez lata kobiety. Ale czy na pewno podziw należy się za tę chęć zdrowia? Zdrowie jest czymś ważnym, sami go pragniemy dla siebie i dla najbliższych, wiemy, że jego utrata to początek cierpienia. Często życzymy go sobie przy różnych okazjach, mówiąc, że jeśli będzie zdrowie to będzie wszystko. Chyba trochę mijamy się z prawdą. Zdrowie to wartość, ale nie najważniejsza. Bohaterów dzisiejszej ewangelii podziwiamy za coś innego, co pozwoliło im przetrwać czas cierpienia i choroby. Podziwiamy ich za silną wiarę! To ona pozwoliła owej kobiecie wytrwać 12 lat w chorobie, w końcu w tłumie odnaleźć skrawek płaszcza Jezusa, by dostąpić uzdrowienia. Chrystus potwierdza jej wiarę, mówiąc: „*Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój*”. Wiara, która ocala! To jest wartość, której winniśmy pragnąć i której winniśmy sobie nawzajem życzyć. Wiara, która ocala jest bogactwem ducha człowieka, wiara to fundament zdrowia duchowego. Wielu ludzi fizycznie zdrowych w dzisiejszym świecie są chorymi i skarłowaciałymi na duchu, i nie dorównują często tym powalonym przez cierpienie, niepełnosprawnym, wykluczonym. Wiara jest bogactwem, jest tą wartością, za którą trzeba tęsknić i niejednokrotnie jej bronić w sobie. Bo bywa narażona na zewnętrzne ataki, na śmiech – tak jak w przypadku owego przełożonego synagogi. Wielu śmiało się i z niego, i z Jezusa, kiedy mówił, iż córka nie umarła, tylko śpi. Jair zaufał słowom Chrystusa: „*Nie bój się, wierz tylko!*”

Wiara ocala: i to nie tylko w perspektywie tej ziemskiej - wielu z nas mogłoby dać świadectwo, jak wiara pozwoliła nie jedno przetrwać.

Niech każde wymawiane przez nas słowo „wierzę” ma wartość w oczach Bożych i drugiego człowieka.

PRACE REMONTOWE W NASZEJ ŚWIATYNI 2024

W ramach programów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego zaplanowano prace konserwatorsko – restauratorskie w prezbiterium naszego kościoła, nawie głównej i na chórze.

Wnętrze kościoła prezentuje stan po przeprowadzonym gruntownym remoncie w roku 2012. Obecnie zarówno ściany jak i sklepienie są mocno zakurzone i przyciemnione. Widoczne są liczne kolonie grzybów w postaci ciemnych, rozsianych punktów szczególnie w miejscach narożnych i partiach przypodłogowych. W partii przyziemia występują liczne pęcherze i odspojenia tynku wypełnione wykrystalizowanymi solami. Uwidoczniły się także /pociemniały/ punktowania w obrębie marmoryzowanych pilastrów w prezbiterium. Wybicia tynku pochodzenia mechanicznego występują szczególnie w miejscach styku z ławkami i na narożnikach w miejscach przejść. Wnętrze świątyni, chociaż stosunkowo niedawno remontowane nosi ślady intensywnej eksploatacji. Zniszczenia i zabrudzenia wynikają także z powodu lokalizacji w centrum miasta, gdzie wstrząsy wynikające z ruchu samochodowego i kurzu miejski stopniowo pogarszają stan obiektu.

TERMOMODERNIZACJA BUDYNKU

Kościół realizuje także projekt pod nazwą „Termomodernizacja Budynku Rektoratu

Kościola Rektorального pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej w Lublinie”. Realizacja inwestycji jest możliwa dzięki środkom pozyskanym z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Celem przedsięwzięcia jest przeprowadzenie głębokiej termomodernizacji jednego z budynków rektoratu. Inwestycja przyczyni się do zmniejszenia zużycia energii cieplnej i elektrycznej, poprawie efektywności energetycznej, ograniczenia emisji dwutlenku węgla oraz poprawy komfortu użytkownika obiektu. Ważnym elementem inwestycji będzie montaż instalacji fotowoltaicznych o łącznej mocy 27,24 kWp.

**Na okres miesięcy wakacyjnych
(lipiec i sierpień 2024)
zawieszamy wydawanie naszego
Biuletynu Rektorального**

Matka Boża Płacząca z Archikatedry Lubelskiej

75 lat temu, w niedzielę 3 lipca 1949r., po południu około godziny 16.00 przed obrazem Matki Bożej jak zwykle modlili się ludzie. Wtedy to siostra zakonna Barbara Sadowska zauważyła zmiany na twarzy Matki Bożej. Pod prawym okiem Maryi widoczna była łza. Inne osoby w katedrze także zauważyły zjawisko. Zaczęto się głośno modlić. Wieść o łzach na obrazie lotem błyskawicy rozeszła się po mieście. Ze wszystkich stron nadciągali ludzie, tak, że wieczorem nie można było zamknąć kościoła ze względu na napływający tłum.

Poinformowane o wszystkim władze kościelne przypuszczały, że to naciek wilgoci usadowił się akurat w tym miejscu. Katedra była

bardzo zniszczona podczas wojny i trwał w niej remont. Wilgoć wydawała się więc naturalnym wytłumaczeniem. Jednak kiedy zdjęto obraz ze ściany okazało się, że od spodu jest suchy i o wilgoci nie może być mowy.

Wierni jednak nie potrzebowali badań. Na własne oczy widzieli zjawisko, doświadczali wielkiej bliskości Boga, nawracali się, często spowiadali po wielu latach. Ówczesne władze oskarżyły kościół o mistyfikację a prasa pisała o ciemnogrodzie i zacofaniu ludzi, którzy wierzą w takie cuda. Urządzano w zakładach pracy specjalne masówki, na których przekonywano, że cud został sfabrykowany przez księży. Ludzie jednak wiedzieli swoje. Do katedry zaczęły napływać pielgrzymki z całego miasta, a wkrótce i z całej Polski. W związku z tym Lublin odcięto od świata. Nie sprzedawano biletów, zatrzymywano pociągi, a na rogatkach miasta ustawiono strażę. Kiedy i to nie pomogło zaczęły się aresztowania.

Do najpoważniejszego starcia doszło 17 lipca, gdy na placu Litewskim zorganizowano wiec rządowy. W tym samym czasie w kościele kapucynów trwała Msza święta. Teksty liturgii splatały się z przemówieniami partyjnymi. Zaczęły się przepychania. Katolicy śpiewali „My chcemy Boga”, a przez megafony skandowano hasła „precz z klerem”. Pośród ludzi krążyli tajniacy UB znacząc kredą ubrania najbardziej aktywnych katolików. Kiedy ludzie się zorientowali zaczęli uciekać, jednak milicja zamknęła centrum tak, że trudno było się wydostać. W bocznych uliczkach stały ciężarówki na które ładowano zatrzymanych. Sceny z 17 lipca w Lublinie nie różniły się niemal od hitlerowskich łapanek.

Aresztowanych rozwożono po różnych komisariatach. Cele były niewielkie ciemne i wilgotne zupełnie nieprzystosowane do przetrzymywania tam ludzi. Często wcześniej trzymano tam węgiel. Po kilku dniach większość zatrzymanych przewożono do więzienia na lubelskim zamku. Zasadnicze odbywanie kary zaczynało się po procesie sądowym. Pierwszy proces „cudaków” jak nazywano zatrzymanych w związku z cudem, miał miejsce 20 sierpnia 1949 roku. Wybrano 15 osób spośród aresztowanych. Sprawa odbywała się w Sądzie Grodzkim. Zatrzymani oskarżeni zostali o udział w zbiegowisku publicznym i czyny chuligańskie wobec funkcjonariuszy MO. Zarzuty nie wydawały się groźne. Wszystkich oskarżał prokurator Ryszard Nafalski, który ku zaskoczeniu wszystkich domagał się najwyższego wymiaru kary ku przestrodze dla innych. Jednym z dowodów na wyjątkową brutalność zatrzymanych był milicjant z ręką na temblaku w gipsie, który twierdził, że podczas aresztowania jedna z osób tak dotkliwie go pogryzła. Wszystkie osoby biorące udział w tym procesie otrzymały od 10 miesięcy do 2 lat pozbawienia wolności. Bardzo wysoką cenę przyszło zapłacić tym, którzy przyznawali się do wiary. Pomimo represji ludzie przychodzili do katedry modlić się przed obrazem Matki Bożej. Przychodzą tam do dziś. To miejsce szczególne, gdzie wciąż wierni wypraszają nowe łaski i dziękują za otrzymane

W 1988 roku obraz Matki Bożej Płaczącej, jak zaczęto go nazywać, został ukoronowany papieskimi koronami.

(Źródło: www.archikatedra.kuria.lublin.pl)